

Rum. Forhaabentlig vil Tilføje-
sen komme til at virke efter sin
Bestemmelse.

Hjemmearbejderne.

Folketinget har indsat en Be-
stemmelse om, at det kan paa-
lægges Arbejdsgiverne (ogsaa Mel-
lemmændene) ved Opslag eller paa
anden af Fabriktilsynet godkendt
Maade at meddele Arbejderne fyl-
destgørende Oplysning om de Pri-
ser, der betales for det paagælden-
de Hjemmearbejde. Gennem den-
ne Bestemmelse, i Forbindelse med
de af Landstinget vedtagne om Fø-
relse af Registre m. m., har Hjem-
mearbejderne, som jo væsentlig er
daarligt organiserede Kvinder, op-
naaet en meget værdifuld Beskyt-
telse, og de af Dansk Kvindesam-
fund i Andragende af Januar 1910
udtalte Ønsker er fuldtud bleve
opfyldte.

Børnearbejdet

er ved Siden at Natarbejdsforbud-
det det Spørgsmaal, der har givet
Anledning til mest Diskussion i og
udenfor Rigsdagen. Medens Lands-
tinget vedtog ikke alene at forbyde
Børns Arbejde i Fabrikker, men
ogsaa deres Benyttelse til Arbejde
ved Landbrugets Maskiner, indtil
de er udkrevne af Skolen (14
Aar), har Folketinget vedtaget en
Mellemvej. Herefter forbydes Fa-
brikarbejdet Skolebørn, medens
det tillades dem at arbejde ved
Landbruget, dog med den Be-
grænsning, at Børn under 12 Aar
ikke maa benyttes til Arbejde ved
Landbrugsmaskiner, med mindre
det sker under umiddelbart og sta-
digt Tilsyn af Forældrene. Denne
Bestemmelse angaar dog ikke
Børns Benyttelse til at køre en He-
stegang.

Det forekommer os, at denne Af-
gørelse er meget heldig. Det vilde
sikkert have været næsten umuligt
at gennemføre et Forbud mod stør-
re Børns Arbejde ved Landbrugs-
maskiner, og det er bedst at und-
gaa et Forbud, der kun bliver et
dødt Bogstav.

Andre Bestemmelser.

Af andre Ændringer, som Folke-
tinget har indført i Loven, skal
fræmhæves, at Mejeriirksomheder
undtages fra Fabriktilsynet, med

mindre de benytter Maskiner, som
betinges dette Tilsyn. Endvidere
at der i Virksomheder, hvor det
skønnes formaalstjenligt, skal fo-
refindes en velforsynet Forbind-
kasse. Sluttelig skal nævnes en Be-
skyttelsesbestemmelse, der — i
Modsatning til det foreslaaede Nat-
arbejdsforbud for Kvinder — gæl-
der begge Køn. Folketinget har
indsat den Bestemmelse, at Inden-
rigsministeriet efter Arbejdsraadets
Indstilling kan begrænse Arbejds-
tiden i saadanne Virksomheder,
der skønnes at medføre særlig Fa-
re for de beskæftigede Arbejders
Sundhed.

Som allerede nævnt vil den revi-
derede Fabriklov sikkert blive
modtaget med Glæde hos de aller-
fleste Kvinder. Ogsaa udenfor
Danmarks Grænser vil Forkastel-
sen af Natarbejdsforbuddet vække
Glæde i interesserede Kvindekred-
se, hvor man staar i en Kamp om
dette Spørgsmaal.

København, d. 19. April 1913.

Louise Neergaard.

En Kvinde ansat som Jernbanelæge.

—o—

Praktiserende Læge Rigmor Holm
er fra 1. April udnævnt til Jernbane-
læge i 50. Kreds, som strækker sig
fra Nørre Sundby til Hvorupgaard.

Den nye vegetariske Restaurant „Pomona“.

—o—

som aabnes i København paa Nørre-
gade 7, 1. Sal i Begyndelsen af Maj,
har skænket et Maanedssabonnements-
kort paa fuld Kost til Dansk Kvinde-
samfunds Bortlodning. Atter et Tegn
paa den Velvilje, der møder D. K.s
Arbejde.

Dansk Kvindesamfunds Lodtrækning.

—o—

Jeg tænker, det er gaaet andre af
„Dansk Kvindesamfund“s Kredsfor-
mænd ude i Landet som mig, da jeg
i sidste Nummer af „Kvinden og Sam-
fundet“ læste om Hensigten med den
af Fællestyrelsen foranstaltede Lod-
trækning, — jeg følte mig beskæm-
met.

Medens Forsvarslotteriet har ind-
bragt mange Tusinder, har „Dansk
Kvindesamfund“s Lodtrækning ind-
bragt saa lidt, at Fællestyrelsen nu
maa gaa den for os alle saa ydmy-
gende Gang til Autoriteterne og bede
om Udsættelse af den engang fastsat-
te Termin for Lodtrækningen. Hvad
maa ikke disse Autoriteter, hvad maa
ikke de store Firmaer og de ansete
Kunstnere, som har skænket deres
Frembringelser og Værker som Gave
til vor Forening, tænke om os, som
har vist vor egen Sag saa megen
Ringeagt og Kulde, at vi ikke har
kunnet ofre den 1 Krone hver? —
Er det da ikke en fuldgod Forsvars-
sag at forsvare sine kvindelige bor-
gerlige Rettigheder, og kan vi i Grun-
den fortænke Staten i, at den berøver
os sine Tilskud, naar vi selv er saa
karrige med at bringe Ofre for den
Sag, vi kræver offentlig understøt-
tet?

Fælleskassen har strakt sig over
Evne for at kunne byde os Formænd
til Gæster ved Formandsmødet i Vin-
ter, og nu hvor Fællestyrelsen paa
den hensynsfuldeste Maade beder os
hjælpe sig med at dække Undersku-
det, forholder vi os vrangvillige. Det
er noget nær det samme som at rejse
sig fra Bordet i et fremmed Hus uden
at sige: „Tak for Mad“.

Muligvis havde Fællestyrelsen
handlet rigtigst i straks at sige os,
hvad Lodtrækningen skulde bruges
til at dække baade nu og ad Aare,
men som Sagerne staar, har vi For-
mænd ikke andet at gøre, forekom-
mer det mig, end at lægge os i Selen
for at faa de os tilsendte Lodsedler
afsatte og helst med det første rekvi-
rere en ny Sending. Saaledes vil jeg
i det mindste gøre.

En Kredsformand.

